

Православний Голос Люблина

Бюлетень Православної Парафії свт. Петра (Могили) в Люблині
- української православної громади Люблина

Люблин

№ 1 (63)

Січень 2008 р. Б.

www.ukrorth.lublin.harazd.net

З Різдвом Христовим!

2003-2008

П'ять років функціонування
Хресто-Воздвиженської церкви
як храму української православної
громади Люблина

**Православна Парафія свт. Петра (Могили) в Любліні
для української православної громади**

належить до Люблінського благочиння Люблінсько-Холмської єпархії
Автокефальної Православної Церкви в Польщі

Настоятель парафії: **о. прот. Мирослав Вишневський**
Священики-емерити: о. митр. прот. Володимир Ходак та о. Миколай Банковський
Диригент парафіяльного хору: **Олексій Куций**
Церковний староста: **Григорій Купріянович**

Парафіяльний храм:

церква Воздвиження Чесного Хреста Господнього,
що міститься у Православному Домі Соціальної Допомоги
Люблінсько-Холмської єпархії в Любліні (ul. Dolińskiego 1).

Поштова адреса:

Parafia Prawosławna pw. św. Metropolity Piotra (Mohyły) w Lublinie
ul. Dolińskiego 1
20-127 Lublin

E-mail: chresto-vozd@cerkiew.pl

Інтернет: <http://www.ukrorth.lublin.harazd.net>

Хроніка нашого буття (61)

- 1 грудня суботню Вечірню у Хресто-Воздвиженській церкві – парафіяльному храмі православної парафії свт. Петра (Могили) в Любліні служив мешканець Православного Дому Соціальної Допомоги в Любліні о. митр. прот. Володимир Ходак. 2 грудня, у Неділю 27-у по П'ятидесятниці, Божественну Літургію служив він же спільно з настоятелем парафії о. прот. Мирославом Вишневським. Після Літургії відбулася зустріч при чаю.

- В наступні дні випало дванадцять свято Введення в храм Пресвятої Богородиці. Вечірню в канун свята, 3 грудня, служив о. Мирослав, а також о. Володимир. Служили вони також святкову Божественну Літургію в день свята, на якій досить численно зібралися вірні.

- У суботу 8 грудня Вечірню служив о. настоятель. Недільну Літургію 9 грудня совершав він спільно

Продовження на стор. 8.

Христос Рождається! - Славимо Його!

**У благословенні дні Різдва Христового бажаємо Вам
всіх благ від Новонародженого Месії-Христа.**

З радісним празником Різдва Христового поздоровляємо нашого архипастира – Високопреосвященнішого Авеля, Архiepіскопа Люблінського і Холмського. Зі святом вітаємо Люблінського благочинного о. прот. Андрія Лося та все духовенство Люблінсько-Холмської єпархії.

Щиро вітаємо з цим радісним святом вірних нашої парафії, а також парафіян кафедральної православної парафії Преображення Господнього в Любліні та мешканців Православного Дому Соціальної Допомоги в Любліні.

Настоятель та Парафіяльна рада
Православної Парафії
свт. Петра (Могили) в Любліні

**Парафіяльне свято
Православної Парафії
свт. Петра (Могили) в Любліні**

У неділю **13 січня 2008 р.**
відзначатимемо наше парафіяльне свято
в честь **свт. Петра (Могили)**.
Цьогорічні урочистості матимуть
особливий характер, оскільки саме минає
п'ять років функціонування
Хресто-Воздвиженської церкви
як храму української православної
громади Люблина.

Порядок святкових служб:

**12 січня, субота 17⁰⁰ Вечірня з Акафістом
свт. Петру (Могилі)**

**13 січня, неділя 9⁰⁰ Божественна Літургія
Молебен**

Після літургічних урочистостей відбудеться
святочна зустріч
вірних нашої парафії та гостей.
Зустріч буде нагодою для святкової розмови і співу колядок.

Сердечно запрошуємо

*Настоятель та Парафіяльна рада
Православної Парафії
свт. Петра (Могили) в Любліні*

П'ять років нашого буття...

У ці січневі дні минає п'ять років від моменту, коли в стінах Хресто-Воздвиженської церкви м. Люблина почала возноситися до Всевишнього православна молитва в українській традиції, коли ця церква – з благословення Високопреосвященнішого архієпископа Люблинського і Холмського Авеля – стала храмом української православної громади Люблина. Безперечно, започаткувало це нову епоху не лише в житті православних українців Люблина, але взагалі Православ'я в Люблині, адже церковне життя в нашому місті стало розбудованим і більш різноманітним.

Згадується сьогодні цей вечір напередодні Різдва Христового, 6 січня 2003 р., коли починалися (а вірніше відновлювалися) в Люблині постійні православні богослужіння в українській традиції. Несподівано для всіх Велике Повечір'я у Хресто-Воздвиженській церкві очолив цього вечора наш Архипастир – владика Амель. «Де єпископ – там Церква» – говорять Отці Церкви, так і ми почали своє літургійне життя від молитви зі своїм архиєреєм. Хоч офіційна інавгурація діяльності нашого храму відбулася декількома днями пізніше – у неділю 12 січня, коли вперше відзначали ми пам'ять свт. Петра (Могили), якого обрали покровителем української православної громади Люблина, проте на практиці літургійне життя почалося вже від Різвяних свят.

Звичайно, підготовка до діяльності храму була проведена ще раніше: організувався новий хор під диригуванням Івана Подолюка, ми підготовляли храм, думали над формами церковного і прицерковного життя, в нові обов'язки входив призначений дуіпастирем нашої громади молодий, висвячений лише кількома місяцями раніше, священник о. Мирослав Кохан. Ще перед початком перших служб був підготований перший випуск «Православного Голосу Люблина». Це все не було б можливим без великої підтримки і заангажування Високопреосвященнішого архієпископа Авеля.

Після п'яти років цікаво згадати перші служби, перше свято свт. Петра, перші зустрічі при чаю, перше прибирання храму, перше Йорданське водосвяття, першу Кутю напередодні Богоявлення, перші уроки в нашій Недільній школі... Відчувалася тоді атмосфера будівництва нового, того, що зробить наше церковне і національне життя повнішим і крацим.

У вступній статті на сторінках «Православного Голосу Люблина» писалося тоді: «Хотілося б, щоб життя нашої спільноти було активним і збагачуючим. Це залежить від нас». Чи так сталося? Кожен із нас нехай сам відповість на це запитання. Напевно, рішення владика Авеля про започаткування діяльності в Люблині другого православного храму, в якому

Самообложення - добровільний податок на церкву

Успішне функціонування парафії залежить від заангажування всіх парафіян. Саме з наших пожертв фінансується діяльність парафії. Бюджет парафії складається з пожертв на тарілку, прибутку з продажу свічок і видань, індивідуальних пожертв та самообложення – добровільного податку на церкву.

Парафіяльна рада Православної Парафії свт. Петра (Могили) в Люблині встановила в нашій парафії **самообложення** на суму **10 зл. місячно від сім'ї**. Звичайно, самообложення є добровільним податком і кожен сам вирішить, чи може таку суму вплачувати щомісячно на функціонування нашої парафії. Самообложення просимо вплачувати о. настоятелю, скарбнику або іншим членам Парафіяльної ради.

Парафіяльна рада

Православної Парафії свт. Петра (Могили) в Люблині

літургичне життя і тиме за українською традицією, відкрило перед православними українцями Люблина зовсім нові можливості. Кожен із нас скористався ними наскільки хотів, наскільки було це йому потрібно.

У церковному житті найкращим свідченням потреби існування нового храму є те, чи знайшлися люди, що віднаходять у ньому місце свого духовного життя, свій шлях до Всевишнього, до спасіння. Те, що люди кожної неділі моляться в нашому храмі, приступають тут до св. таїнств, ангажуються в різні форми парафіяльного життя, прибирають храм, складають пожертви, – усе це переконує, що є він потрібним. Вдалося створити нову церковну спільноту, яка зосереджена довкола Євхаристії, що є центром життя кожного християнина. Об'єднує вона людей із різним досвідом, різним минулим, людей, які походять із різних регіонів, які мають також відмінний досвід церковного життя.

За цих 5 років нашого церковного життя відбулося багато. У першу чергу, рішенням архиєпископа Авеля від 10 червня 2006 р. стали ми окремою парафією, покровителем якої є свт. Петро (Могила). За цей час помінявся священик: спочатку нашим душпастирем був о. М. Кохан, а від понад чотирьох років окормляє нас духовно о. прот. Мирослав Вишневський, він же став з 10 червня 2006 р. настоятелем нашої парафії. За ці 5 років мінялися диригенти церковного хору: місце І. Подолока зайняв Олексій Куций, після нього протягом року диригентом була Ірина Кметь, а зараз парафіяльним хором знову диригує д-р О. Куций. Мінявся склад

Церковного комітету, а зараз Парафіяльної ради. Звичайно, мінялися форми церковного життя, які є досить різноманітними, проте більшість із них продовжується по сьогоднішній день. Незмінним залишилося те, що є основним: можливість православного літургичного життя у своїй рідній українській традиції.

Варто нагадати ще одну річницю, яка випадає у січні 2008 р., – це 15-річчя започаткування в люблинській Спасо-Преображенській церкві щомісячних служб церковно-слов'янською мовою з українською вимовою, що сталося в січні 1993 р. Ця річниця ще краще показує контекст події з-перед 5 років. Бачимо тут процес будівництва церковного життя, поширювання його різноманітності й відкритості на різні традиції і звичаї.

На завершення можна зацитувати слова, поміщені у першому випуску «ПГЛ», які, мабуть, залишились актуальними і сьогодні, добре підсумовують також це останнє п'ятиріччя: «Це все є знаком відкритості Православної Церкви на потреби своїх вірних. В нашому місцевому церковному житті нагадує про вселенськість Православ'я. Показує, що збереження єдності не заперечує можливості існування в Церкві різних мов, традицій, звичаїв, а це особливо важливо в так багатонаціональній Церкві як Православна Церква в Польщі. Є це практичним віддзеркаленням багатонаціонального характеру нашої Церкви і здійсненням, як це влучно сказав архиєпископ АVELЬ, „єдності у різноманітності”».

Григорій Купріянович

Душпастирські візити з Йорданською водою

За старовинною православною традицією, після свята Йордану – Хрещення Господнього – священики відвідують доми своїх вірних. Візит священика є нагодою для спільної молитви, освячення дому, розмови.

Доми парафіян Православної Парафії свт. Петра (Могили) в Люблині відвідуватиме з Йорданською водою настоятель нашої парафії о. прот. Мирослав Вишневський. Усіх, хто хоче узгодити термін душпастирського візиту, просимо залишити в церкві біля свічок свою адресу, телефон і пропонувані термін візиту або скontaktувати безпосередньо з о. Мирославом (тел. 0817481638).

Люблинські відзначення 60-річчя акції «Вісла»

У неділю 25 листопада українська православна громада Люблина урочисто відзначала 60-у річницю акції «Вісла», яка випадала 2007 р. Організатором люблинських відзначень 60-річчя акції «Вісла» було Українське Товариство в Люблині та Православна Парафія свт. Петра Могили в Люблині.

Урочистості почались Божественною Літургією у храмі люблинської православної парафії свт. Петра Могили, що об'єднує православних українців м. Люблина. Совершили її настоятель нашої парафії **о. прот. Мирослав Вишневський** та **о. митр. прот. Володимир Ходак**. Після Божественної Літургії настоятель звернувся зі словом про акцію «Вісла» та її значення, згодом на середині храму відслужено панахиду за жертви цієї злочинної акції.

Після служби відбулася зустріч, присвячена цій важливій події. Відкрив її та вів настоятель парафії о. прот. М. Вишневський. Зустріч почалася художньою програмою у виконанні дітей із нашої парафії, котрі є нащадками жертв акції «Вісла». Діти продекламували поетичне слово про акцію «Вісла». Зазвучали, між іншим, слова пісні *В нашій Любельщині сумні дні настали...*, яку співали ті, хто їхав на вигнання.

Далі в програмі урочистостей була доповідь **д-ра Григорія Купріяновича** на

тему: *Акція «Вісла» та її наслідки для Православної Церкви*. У доповіді присутні почули про основні етапи акції «Вісла» на Холмщині і Південному Підляшші та на інших теренах, а також про її вплив на життя Церкви по сьогоднішній день. Адже ці події є причиною основної проблеми нашої Церкви – зменшення кількості її вірних та невпинної асиміляції як у національному, так і в релігійному плані.

Після доповіді зібрані почули спогади наших парафіян, які були жертвами «акції Вісла». Не всі з них змогли повернутися до місць, де провели своє дитинство, де народилися. Зібрані могли також подивитися виставку книжок, присвячену акції «Вісла», підібрану з домашньої бібліотеки д-ра Г. Купріяновича.

На завершення голова Українського Товариства в Люблині д-р Г. Купріянович нагадав, що в ці дні весь світ відзначає також пам'ять жертв жорстокого Голодомору 1932-1933 рр., та відчитав звернення Пре-

20 січня 2008 р.

минає 90 років від дня народження

сина Холмської землі,

найстаршого парафіянина Православної Парафії свт. Петра (Могили) в Люблині,
довголітнього хориста хору Спасо-Преображенської церкви в Люблині,
Людини, відданої Православній Церкві та українській справі –

пана Володимира Бабяра.

*З цієї нагоди сердечно вітаємо Вас, Дорогий Пане Володимире.
Бажаємо Вам багатьох подальших років життя у здоров'ї, радості,
сповнення Ваших побажань і мрій та всіх благ від Всевишнього!*

Многая і благая літа!

Настоятель та Парафіяльна Рада
Православної Парафії
свт. Петра (Могили) в Люблині

зидента України Віктора Ющенка з нагоди 70-ої річниці Голодомору. Зі словом до присутніх звернувся також новопризначений Генеральний консул України в Любліні **Олег Горбенко**, який лише декількома днями раніше прибув до Любліна.

В урочистостях численно прийняли участь вірні нашої парафії: жертви акції «Вісла», їхні діти і внуки, а також люблінські студенти, чийх родин ця жахлива подія не торкнулася: в основному з Північного Підляшшя та з України. Слід відзначити також участь у люблінських відзначеннях акції «Вісла» офіційних представників України – Генерального консула України в Любліні О. Горбенка з дружиною, які вперше відвідали українську православну громаду. Численно прибули цього дня до нашої церкви працівники консульства, у тому числі віцеконсул **Лілія Фуртус**.

Урочистості 60-ї річниці акції «Вісла» в Любліні – це, мабуть, останній у Люблінсько-Холмської православної єпархії,

але важливий і помітний акцент вшанування пам'яті жертв цієї трагічної для українців у Польщі події. Вшанування пам'яті жертв акції «Вісла» було в житті Православної Церкви у 2007 р. вагомою подією як на центральному і єпархіяльному рівнях, так і на рівні поодиноких парафій, що залишились або створювались і відроджувались на Холмщині та Південному Підляшші після складного для православних українців періоду. Вони важливі, бо сприяють збереженню історичної пам'яті українців цього регіону, ознайомленню молодого покоління з життєвими долями ще живих дідів і батьків, які часто залишаються призабутими і – що прикро помічати – взагалі невідомими, незрозумілими. Для праці над будівництвом свідомості молодого православного християнина в нових умовах у польській державі необхідне ознайомлення зі своєю історією – зокрема, засвоєння цієї найближчої історії – з переказу дідів і батьків.

Андрій Єскатеринчук

**Генеральне консульство України в Любліні
Українське Товариство в Любліні**

запрошують на

урочистості з нагоди

90-річчя проголошення самостійності України.

Урочистості відбудуться в Любліні у неділю **20 січня 2008 року.**

Програма урочистостей

**15.00 год. Православне кладовище
на вул. Липовій**

- Державні гімни України та Польщі
- Привітання учасників святкувань головою Українського Товариства в Любліні Григорієм Купріяновичем
- Звернення Генерального консула України в Любліні Олега Горбенка
- Панахида за душі борців за волю України та Молебень за Україну, які очолить Високопреосвященніший Православний Архієпископ Люблінський і Холмський Авель біля пам'ятника на честь вояків армії Української Народної Республіки
- Покладення вінків

16.00 год. Коронний Трибунал (Рynek 1)

- Доповідь завідувача Кафедри новітньої історії УМКС проф. Тадеуша Радзика *Шлях України до самостійності*
- Виступ Надзвичайного і Повноважного Посла України в Республіці Польща Олександра Моцика
- Вшанування осіб, заслужених для збереження пам'яті про героїв боротьби за самостійну Україну, заслужених для української громади Любліна та заслужених для будівництва добросусідських польсько-українських взаємин
- Виступи представників державних та самоврядувальних органів влади
- Концерт української музики

Слово наймолодших

День св. Миколая в нашій церкві

День св. Миколая є 19 грудня, тоді всі дістають подарунки. З цієї нагоди в неділю 16 грудня, після служби, відбулося у нас дитяче свято святого Миколая. Виступ на свято підготували ми – учні Української недільної школи в Любліні. Програму склала наша вчителька пані Ярослава Шевчук.

На початку урочистості вступне слово сказав пан Андрій Савенець – заступник церковного старости нашої парафії і тато Маркіянчика. Наш виступ почала моя сестричка Оля, котра розказала про традиції св. Миколая в Україні. Потім під супровід музики Клавдія, Марта, Павлина і я, при допомозі Матвія та Якова, представили

поетичну розповідь про Святого. Вірші про св. Миколая сказали ще Матвій та Яків, а також Оля, котра декламувала вірш нашої парафійки пані Світлани Бакун *Благай за нас Бога Святий Миколає*. Тоді всі ми заспівали пісню «Святий отче Миколаю». На кінець нашої програми віршик сказав наймолодший учасник програми – Маркіян.

Врешті з'явився мішок подарунків. Роздавав їх пан Микола з Генерального консульства України в Любліні. Маленькі діти казали віршики і діставали подарунки. На кінець зробили ми спільну фотографію.

Катя Купріянович

Запрошуємо на інтернет-сторінку
Православної Парафії свт. Петра (Могили) в Любліні
для української православної громади.
Наша сторінка має нову адресу:
www.ukrorth.lublin.harazd.net

На веб-сайті знайдете інформацію про нашу парафію і громаду, історію Православ'я в Любліні, фотоальбом про життя громади, інтернетну версію «Православного Голосу Люблина», посилання на цікаві православні та українські сторінки, Галерею свт. Петра (Могили), актуальну програму богослужінь у нашому храмі.

Хроніка нашого буття (61)

Продовження зі стор. 2.

з мешканцями ПДСДо. Володимиром та о. Миколаєм Банковським. Після служби вірні зібралися на зустрічі при чаю, на якій відзначали день народження одного з молодших парафіян – Михайла Куцого. Цього дня на службі та зустрічі були присутні дружина Генерального консула України в Любліні Олександра Горбенко та консул Юрій Токар із дружиною. О. Горбенко зустрілася цього дня з учнями Української Недільної Школи при нашій парафії.

- 15 грудня суботню Вечірню служив о. Володимир. Він же совершав Божественну Літургію у неділю 16 грудня. Після Літургії у прицерковній світлиці відбулося тридиційне Дитяче свято св. Миколая,

на якому з художньою програмою виступали учні припарафіяльної Української Недільної Школи. Присутні на святі діти дістали подарунки «від святого Миколая», яких спонсором було Генеральне консульство України в Любліні. У святі взяли участь Консул України в Любліні Ю. Токар з дружиною і сином та віцеконсул Лілія Фуртус.

- 22 грудня Вечірню у нашому храмі совершав о. Миколай. Наступного дня, 23 грудня, недільну Божественну Літургію служив о. Мирослав. Після Літургії відбулася зустріч при чаю.

- У суботу 29 грудня Вечірню відправляв о. Мирослав. У Неділю Святих Праотців, 30 грудня, Божественну Літургію служили всі священники нашої парафії.

Хронікар

**РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ
СВЯЩЕННОГО СОБОРУ ЄПИСКОПІВ
ПОЛЬСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ
ВСЕЧЕСНОМУ ДУХОВЕНСТВУ, БОГОЛЮБИВОМУ
ЧЕРНЕЦТВУ ТА ВСІМ ВІРНИМ ЇЇ ДІТЯМ**

*«Чим Тобі, Христе, віддячимося за те,
що Ти задля нас з'явився на землі як людина?
Кожне бо сотворіння, що Тобою постало,
воздає Тобі подяку: Ангели – співання,
Небо – зорю, мудреці – дари, пастухи – сповіщення чуда,
земля – вертеп, пустеля – ясла, а ми – Матір-Діву.
Споконвічний Боже, помилуй нас»*

(Стихира на Вечірні)

Христос Рождається, славіте Його!

Господь знову сподобить нас пережити незбагненне для людського розуму таїнство Воплощення Сина Божого, нашого Спасителя Ісуса Христа. Ми наново стаємо перед таїною, яку можна збагнути тільки вірою. Апостол Павло свідчить: «...велика тайна благочестя: Христос явився у тілі» (1 Тим. 3, 16).

Господь Ісус Христос, у безмежній Своїй любові та ласкавості до людського роду, зійшов на землю від Престолу Слави Свого Царства. Він прийняв наше ество, щоб об'єднати ества на відстанях – небо з землею, Ангелів з людьми, «щоб із двох зробити в Собі одну нову людину, вчинивши мир між нами (...). Він прийшов і благовістив мир вам, що були далеко, і мир тим, що були близько; бо через Нього одні і другі, маємо доступ до Отця в одному Дусі» (Єф. 2, 15; 17-18).

Брати і Сестри! Святий Пророк Давид закликає нас: «Ходіте, заспіваймо Господеві, воскликнім радісно Скелі нашого спасіння» (Пс. 94, 1). Цей заклик особливо близький нам у святі дні Свята Різдва Христового. Наші храми знову наповнюються ангельською піснею «Слава на висотах Богу, й на землі мир людям його вподобання» (Лк. 2, 14), яка прозвучала над Христовими яслами, а наша думка переноситься в убогий вертеп, де народився Христос.

Святий Іван Золотоустий говорить, що Свято Різдва Христового стоїть для людини в центрі інших свят. Без нього не було б нічого, що впливає зі спасенної події в ділі світової історії, яке ми називаємо Боговплотінням. Без Різдва не було б Хреста і Воскресіння, звершують тайну побудови нашого спасіння.

Брати і Сестри! Христос Спаситель приніс нам дар благодатного розуміння та пізнання. До Його приходу на землю глибока темрява незнання Бога окутувала світ. Людина відпала від Бога, проміняла славу людини нетлінної. Спромігшись на злочинний непослух в раю, вона відкинула заклик Бога бути разом з Ним. Таким чином, людина втратила свій природний стан, потрапила у стан гріховний та противний її природі. Христос Спаситель, через Своє Воплотіння, повертає людині можливість вернутися не тільки до первісного райського стану, але й дарує їй перспективу досягнення стану надприродного єднання з Богом. Різдво Христове явить світові відраду істину: Бог у Своїй любові сходить із небес до занепаłego творіння, до кожного з нас. Божа любов чинить з віруючими те, що «ні смерть, ні життя, ні Ангели, ні князівства, ні теперішнє, ні майбутнє, ні сили, ні висота, ні глибина, ані інше якесь сотворіння не зможе нас відлучити від Божої любові, що в Христі Ісусі, Господі нашому» (Рим. 8, 38-39).

Брати і Сестри! Радіючи радістю, що пливе зі Свята Різдва Христового, подякуймо Всевишньому Богові за всі Його ласки і добродійності, які виявив Він нашій Церкві та кожному з нас у році, що минає.

Для нашої Святої Церкви був він часом особливих духовних переживань. У шістдесяту річницю акції «Вісла» ми молилися Воплоченому Божому Синові про упокоєння наших предків, які своє життя поклали за православною вірою. Завдяки їхній стійкості і прикладові безмежної любові до Церкви, можемо сьогодні продовжувати свідчення Святого Православ'я. Молилися ми також за тих, хто залишився в живих і зберіг Святе Православ'я по нинішній день.

Господь дав нам змогу теж пережити особливу радість – нашу Церкву освятили мощі Святої Великомучениці Катерини Олександрійської, що прибули до нас також зі Святої Гори Синай. Святі мощі були з нами на Святій Горі Грабарці, яка у свято Преображення Господнього відзначала шістдесятиліття від дня заснування на ній жіночої Обителі Св. Марти і Марії.

Черговим приводом духовного піднесення було перенесення мощів священномученика Максима (Сандовича) зі Ждині до Горлиць у храм побудований на Його честь. В Його особі ми маємо ще одного заступника за нас перед Престолом Всевишнього. Його святі мощі, як видимий знак, будуть присутні посеред нас, зміцнюючи всіх у стійкості у вірі та Святому Православ'ї.

Важливою подією для Церкви було перше, після шістдесятилітньої перерви, Богослужіння та Божественна Літургія в колишній Обителі Покрова Пресвятої Богородиці в Турковичах. Брати і Сестри! Дякуймо Господеві, що Воплотився, за всі ці добродійства, просячи в Нього благодаті для всіх наших дальших праць і подвигів на добро Святого Православ'я.

У традиції нашої Церкви свято Різдва Христового має сімейний характер. Отож, звернімо у ці дні особливу увагу на православну християнську сім'ю, яка сьогодні часто піддається недугам нинішнього віку і розкладові. Пам'ятаймо, що здорова православна сім'я, як «домашня Церква», є основою та колискою правильного виховання майбутнього покоління і розсадником любові до Церкви. На сім'ї спочиває велика відповідальність перед Богом і суспільством за збереження православної віри, своєї мови, культури та звичаїв.

Брати і Сестри! Закликаємо всі православні сім'ї зміцнити якомога всі зусилля на користь домашньої та великої Церкви, духовно розвиватися та не слабнути в дбайливості.

Нехай примножиться у ваших серцях, діє та приносить плід – Світло Христового вчення, вічні та непорушні основи життя, мир, любов, добрі діла, праведність і святість. Господь говорить: «Коли перебуватимете в Моєму слові, ви дійсно будете учнями Моїми» (Ів. 8, 31).

Поздоровляємо Всечесне Духовенство, Чернецтво, Молодь і Дітей, та всіх Вірних нашої Церкви з великим Святом Різдва Христового і з Новим 2008 Роком, та, спільно зі всіма Вами, просимо Господа, щоб дарував усім нам у Новоріччі Своє благословення та щедро обдарував нас Своєю любов'ю.

Біля ясел Божої Дитини піднесімо, в ці святі дні, свої молитви за добробут святих Божих Церков, за благословення для всіх наших добрих починів, за збереження всіх нас від усякої скорботи, біди, гніву та нужди, щоб у всі дні перебували ми в міцній вірі, доброму здоров'ї, любові, праці і мирі.

«Дух мудрості й розуму, Дух поради і сили, Дух знання і благочестя» (Іс. 11, 2) нехай перебуває з усіма Вами. Амінь.

Смиренні:

- + Сава, Митрополит Варшавський і всієї Польщі
- + Симон, Архієпископ Лодзький і Познанський
- + Адам, Архієпископ Перемиський
і Новосанчівський
- + Єремія, Архієпископ Вроцлавський і Щецинський
- + Авель, Архієпископ Люблинський і Холмський
- + Мирон, Єпископ Гайнівський
- + Яків, Єпископ Білостоцький і Гданський
- + Григорій, Єпископ Більський
- + Георгій, Єпископ Сім'ятицький
- + Паїсій, Єпископ Пйотковський

Столичне місто Варшава, Різдво Христове 2007.

Канадські відзначення пам'яті митрополита Іларіона (2)

Продовження з попереднього номеру «ПГЛ».

Другий день вінніпезьких відзначень пам'яті митрополита Іларіона (Огієнка), 3 листопада 2007 р., почався Божественною Літургією в каплиці св. Андрея Первозваного, яка розташована в будинку духовної школи Української Православної Церкви в Канаді – Колегії св. Андрея, що знаходиться в південній частині Вінніпегу на території Манітобського університету. Службу очолював молодий український православний архиєрей із Лондону – **єпископ Андрій**.

Друга сесія конференції, присвяченої річницям митрополита Іларіона, відбулася саме в стінах цієї духовної школи. Засідання відкрив **о. Богдан Гладь** – голова Президії Консисторії УПЦК і голова Оргкомітету відзначень пам'яті митрополита Іларіона. Першим з привітальним словом до учасників конференції звернувся первоієрарх Церкви, **митрополит Вінніпегу і всієї Канади Іван**. Після нього до слова була запрошена президент Манітобського університету **д-р Емок Сатмари**. Підкреслила вона значення православних українців у житті університету, наголосила, що Колегія св. Андрея вже 43 роки діє на території університету. Сказала також: «ми пам'ятаємо про митрополита Іларіона». З черговими привітаннями звернулися до присутніх

посол України в Канаді **Ігор Осташ**, діючий ректор Колегії св. Андрея **о. Роман Божик** та голова Товариства «Волинь» **д-р Сергій Радчук**. На завершення вступної частини конференції о. Б. Гладь згадав спонсорів, завдяки яким було можливим проведення конференції. У залі зібралось кілька десятків учасників конференції: чотирьох архиєреїв, духовенство УПЦК, студенти Колегії, зацікавлені спадщиною митр. Іларіона вірні з Вінніпегу.

Другу сесію конференції, яку вів д-р Р. Єринок, почала доповідь **проф. Олега Геруса**, історика з Манітобського університету. У доповіді *Ivan Ohienko's Entry into the Ukrainian National Arena* змалював він початковий період життя Івана Огієнка. Автор цих рядків представив учасникам конференції варшавський період життя і діяльності Івана Огієнка, наголошуючи, що був він дуже важливим у його підготовці до архиєрейського служіння. Після доповіді передав я на руки митрополита Івана, в дар Українській Православній Церкві в Канаді, фотокопію оригіналу Холмської ікони Пресвятої Богородиці як знак пам'яті про першу архиєрейську кафедру митрополита Іларіона.

Наступною виступала племінниця митрополита Іларіона **д-р Ірина Тюрменко** з Київського авіаційного університету. Накреслила вона широку панораму поглядів

цього визначного ієрарха в доповіді *Українська культура у вимірі православної концепції митрополита Іларіона*.

Після обідньої перерви почалася третя сесія, яку вів декан Колегії о. Р. Божик. Першими виступали два архиєреї. **Єпископ Іларіон** з Порто (Португалія) говорив про церковно-громадську діяльність митрополита Іларіона. Підкреслив, що митрополит вважав Православ'я невід'ємним фактором української традиції, нагадував його слова: «для українців Православ'я – їхня душа». З черги, владика Андрій присвятив свою доповідь архиєрейському служінню митрополита Іларіона в Холмсько-Підляській єпархії. Чергову доповідь „*To serve the people is to serve God*” *Anthropology of Metropolitan Ilarion* мав **о. д-р Ярослав Буцьора**, настоятель вінніпезького собору Св. Покрови. Говорив він про богословську спадщину митрополита, наголошував, що вона дуже цінна, що митрополит Іларіон представляв те богослов'я, яке стало початком відродження православного богослов'я у західному світі.

Після короткої перерви головування на четвертій сесії перейняв д-р С. Радчук. **Д-р Юлія Заячук** з педагогічного факультету Львівського національного університету ім. Івана Франка говорила про педагогічну діяльність Івана Огієнка – митрополита Іларіона. **Д-р Ірина Констанюк** з факультету германських та славістичних студій Манітоського університету присвятила свою доповідь ролі митрополита Іларіона у розвитку викладання української мови в Манітоському університеті. Останнім доповідачем був д-р Р. Єринюк, один із організаторів конференції. В доповіді *Metropolitan Ilarion's Religious Epistels in Canada* проаналізував він архиєрейські послання митрополита Іларіона в канадський період. Охарактеризував зміст послань, їх тематику, нагоди, з яких були видані.

Після короткої дискусії конференція закінчилася. У каплиці св. Андрея Первозваного була ще відслужена суботня Вечірня, у якій взяли участь також учасники конференції. День закінчився бенкетом у кафетерії Колегії св. Андрея. Під час бенкету зі

Сердечно запрошуємо
на святочну зустріч
української православної громади Люблина.

Кутя

відбудеться традиційно
у Хрещенський святвечір у п'ятницю 18 січня 2008 р.
після Великого Повечір'я напередодні свята Йордану
(початок служби о год. 17⁰⁰).

Кутя буде для нас нагодою до повернення до святочного настрою, ближчого ознайомлення нашої громади, стане також відновленням давньої традиції Хрещенського святвечора.

У програмі, зокрема, спільне смакування традиційної Куті та пісних страв, спів українських колядок, розповіді про українські Різдвяні звичаї. Традиційно також – як і у минулих роках – побачимо традиційний український Вертеп.

словом-доповіддю до присутніх звернувся посол України в Канаді І. Осташ.

Завершення вінніпезьких відзначень пам'яті митрополита Іларіона відбулося у неділю 4 листопада. Цього дня в українській православній кафедрі Пресвятої Трійці була відслужена урочиста Архидієцька Літургія, яку совершало чотирьох ієрархів: первоієрарх УПЦК, митрополит Вінніпегу і всієї Канади Іван, **архидієць Юрій** з Торонто, єпископ Іларіон з Порто (Португалія) та єпископ Андрій з Лондона (Великобританія).

Після Літургії у залі під церквою відбувся урочистий бенкет. Під час бенкету висловлено подяку доповідачам конференції, а митрополит Іван вручив їм символічні сувеніри, які нагадуватимуть постать митрополита Іларіона. У програмі бенкету було також заключне слово архидієцька Юрія. У підсумках подяку всім висловили від імені Оргкомітету конференції о. Б. Гладь та д-р Р. Єришук.

Вінніпезькі відзначення пам'яті митрополита Іларіона були однією з найважливіших подій серед минулорічних заходів, присвячених 125-річчю народження та 35-річчю смерті митрополита Іларіона (Огієнка), які відбувалися на різних континентах і в різних країнах. Стали вони важливим елементом збереження пам'яті про цього визначного ієрарха, вченого, державного мужа саме в Канаді, де провів він чверть століття. Відзначення ці були також знаком пам'яті Української Православної Церкви в Канаді про свого первоієрарха, котрий відіграв фундаментальну роль в історії цієї Церкви.

Григорій Купріянович

Поетичний куточок

Світлана Бакун

Звеселися земле, бо Христос родивсь!

Вифлеємське поле ніч покрила темна,
І останні світла згасли по домах.
Лиш не спить яскиня, вовка і зимна,
Та зоря яскрава розсвітляє шлях.

У печері вбогій вибила година,
Наступив для людства довгожданний час.
Бог дітям маленьким посилає Сина,
Щоб зі страху смерті визволити нас.

Ще старі пророки ждали цю подію,
Патріархи славні, весь побожний люд.
І збулось Писання, народивсь Месія,
Син живого Бога, що врятує світ.

Застелили в яслах оберемок сіна,
Там поклали спати Божеє Дитя.
А Пречиста Діва пригорнула Сина,
Щоб зігріти тілом мале Отроча.

Ангел Божий радо пастухів звіщає,
Промовляє бідним цю щасливу вість.
«Слава в вишніх Богу» із небес лунає,
Звеселися земле, бо Христос родивсь!

Увійшли в печеру троє мудрих царів,
Матері й Дитятку шану віддали.
Поклонились низько і лишили дари,
Що з країв далеких бережно несли.

Ми Дитятку-Богу подаруймо віру,
Тверду, що pomoже досягти мети.
У Христі-Ієсусі віднайдімо силу,
Із життя земного в вічне перейти.

Неділя по Різдві Христовім

Тропар

Благовістуй Йосифе
Давиду чудеса
Богоотцу, Діву виділ єси
рождшую,
со пастирми славословил
єси, со волхви поклонился
єси, Ангелом вість приєм:
моли Христа Бога
спаси души наша.

Благовістуй Йосифе
про чудса Давидові
Богоотцеві, бо ти бачив Діву,
що родила,
і з пастухами славословив
єси, з волхвами поклонився
ти, від Ангела вістку
приймавши: моли Христа
Бога спаси души наші.

Кондак

Веселія днесь Давид
ісполняється божественний,
Йосиф же хваленіє
со Яковом приносить,
вінець бо сродством
Христовим приємше
радуються, і неізреченно
на землі Рождшагося
возспівають і вопіють:
Щедре, спасай
Тебе чтущія.

Сьогодні сповняється
радості божественний
Давид, а Йосиф із Яковом
хвалу приносять,
вінець бо приймавши через
споріднення з Христом,
радуються, і невимовно
на землі Рожденого
оспівають і кличуть:
спаси, Милосердний, тих,
що Тебе почитають.

Пожертву на видання цього номеру бюлетеня «Православний Голос Люблина»
склала Катерина Сидоренко (Торонто, Канада).

Православний Голос Люблина

Бюлетень Православної Парафії свт. Петра (Могили) в Люблині - української православної громади Люблина
Настоятель Православної Парафії свт. Петра (Могили) в Люблині: **о. прот. Мирослав Вишневецький**.
Редактор бюлетеня: **Григорій Купріянович**.
При творенні часопису співпрацювали: Андрій Савенець (мовна редакція), Дмитро Шевчук
(інтернет), Ольга Купріянович, Андрій Скатеринчук.

